

[K. B. Andersen.]

medens der i 8., 9. og 10. klasserne og realklassen kun kan blive et nogenlunde ordentligt stipendium til hver 18. elev.

Denne forskelsbehandling går jo ikke. Vi må senere vende tilbage til dette spørgsmål om lige adgang til undervisning i ungdomsårene. Dette er ikke på nogen måde et angreb på efterskolerne, der har deres naturlige og anerkendte plads i skolebilledet, og heller ikke på de regler, finansudvalget lige har vedtaget; de er mere rationelle end de hidtidige. Men det må for efterskolerne egen skyld ikke blive sådan, at forældre i dårlige økonomiske kår nærmest nødes til at vælge denne skoleform, fordi der ikke gives dem økonomisk mulighed for at lade deres børn gå i kommunens skole, selv om det måske var det, de helst ville.

De medlemmer af det høje ting, der måske på grund af 10. klasserne måtte nære bekymring for ungdomsskolen, kan jeg henvise til de fyldige oplysninger i betænkningen; de viser, at ungdomsskolen står midt i et fremstød på basis af de lovændringer, der blev gennemført i 1960, og støttet af arbejdet i det pædagogiske arbejdsudvalg for ungdomsskolen.

Og så til sidst et lille hjertesuk til den højtærede minister. Hvordan skaffer vi grundlag for en saglig og rimelig orientering af forældrene med hensyn til alt det nye i skolelovene af 1958, arbejdet med dem siden og også med hensyn til de ændringer, vi her gennemfører? Det er virkelig et alvorligt spørgsmål. Vi skal ikke have en af ministeriet ensrettet information, men alt for ofte synes drøftelserne om skolen og orienteringen over for forældrene præget af manglende evne eller vilje til at forstå, hvad der i øjeblikket sker i skolen, og hvad der sker i forholdet mellem skolen og erhvervslivet. Alt for meget af debatten og af forældreorienteringen præges af traditionel tankegang, der slet ikke svarer til situationen i dag.

Fra den sidste tid tænker jeg f. eks. på en TV-udsendelse om folkeskolen, hvis spørgsmål alt for tydeligt bærer præg af manglende forståelse for det differentierede i det nye skolebillede, og jeg tænker også på en kronik som den, rektor Schiøtz-Christensen skrev i Politiken forrige mandag, og som

den højtærede minister i øvrigt har svaret på i dag. Nu er den pågældende kronik vel nok et overmåde ondartet eksempel på urimelig orientering, men selv i de tilfælde, hvor den gode vilje er til stede, og det er da givet hovedreglen, kan det knibe med et egnet materiale som grundlag for en forældreoplysning og også i høj grad for en vejledning af børnene og af erhvervslivets folk med hensyn til det skolebillede, vi sammen bygger på i disse år. Hvad gør vi ved den sag? Jeg vil bede den højtærede minister overveje det nøje.

Som det fremgår af mine bemærkninger, kan mit parti tiltræde samtlige ændringsforslag og lovforslaget i den således ændrede skikkelse.

Axel Kristensen: Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til den redegørelse, den højtærede undervisningsminister gav i går vedrørende lærermangelen.

Jeg er naturligvis glad for, at den højtærede undervisningsminister ser optimistisk på det, men jeg synes, at man er kommet lidt for let om ved spørgsmålet faglærere. Uanset om man ser mere eller mindre optimistisk på lærermangelen i øjeblikket — i realiteten er vi vel alle sammen pessimister i den forstand, at det har smertet os, at denne lærermangel hindrer en god udvikling på mange områder i skolen — så vil der altså mangle lærere i mange år.

Jeg tror ikke, man finder frem til, hvad faglærere kunne præsterer, eller hvor mange man kunne få, ved at spørge rundt omkring ved skolevæsenene. Jeg tror kun, man kan få det oplyst ved simpelt hen at give regler for, hvordan de kan ansættes, hvordan de kan lønnes, og ved at give et tilbud om den ekstra uddannelse, en række mennesker skal have, hvis de skal undervise. Jeg kan ikke forstå, at folk, der er helt perfekte i engelsk, ikke ved at få en pædagogisk uddannelse kunne blive faglærere i engelsk, og at vi mangler engelsklærere, det er der ikke tvivl om; det samme kunne være tilfældet i tysk. Det er ikke alene i håndgering og lignende fag, f. eks. skolekøkken og gymnastik, hvor vi har uddannelser sideløbende med seminarieuddannelsen, at man kan benytte denne udvej. Der må være en lang række mennesker, som kunne påtage